

3. Grup Escolar

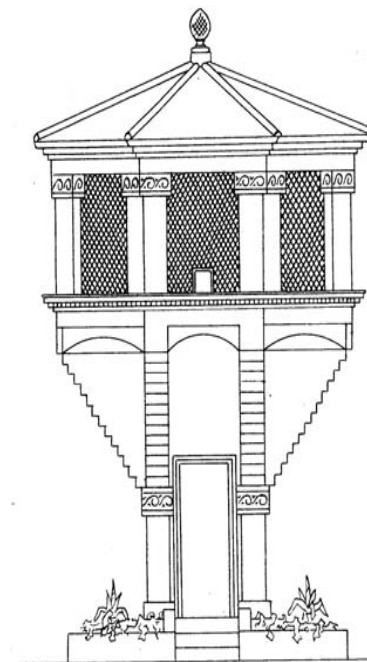
El Grup Escolar d'Arenys de Munt fou inaugurat el 12 d'abril de 1937. D'estètica postmodernista, és l'obra més representativa de l'estil "Catà".

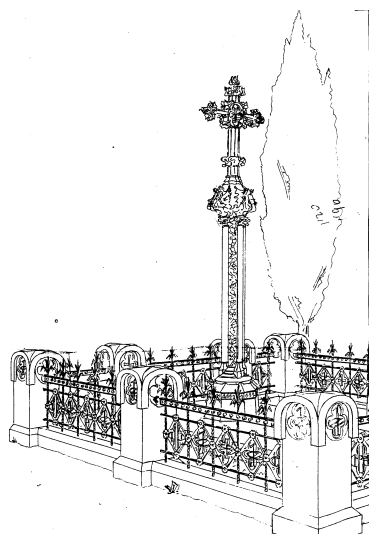
1. Can Pau Bernadó

L'arquitecte restaurà la masia per a la seva germana Neus entre 1907 i 1909. Fou la seva residència a Arenys de Munt

4. Panteó de Josep Catà. 1904

2. Can Rius

La casa de Ramon Marpons fou arranjada a l'entorn de 1921.

Organitza:

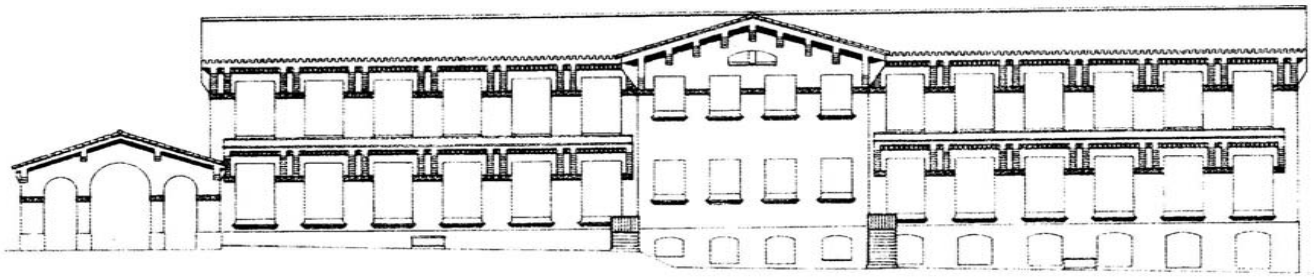
Col·labora:

Ruta Enric Catà

Arenys de Munt, 27 de novembre de 2011

Enric Catà i Catà

Enric Catà i Catà va néixer a Sant Feliu del Llobregat el dia 20 de juny de 1878. El seu pare fou Salvador Catà i Rossell, d'Arenys de Munt, fet que el lligà, ja de ben petit, a la nostra població. L'any 1895 inicià els estudis d'arquitectura a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona i l'any 1903 obtingué el títol d'arquitecte. Des de l'any 1910, a instàncies de Lluís Domènech i Montaner, treballà com a professor auxiliar a l'Escola d'Arquitectura, fins a l'any 1918, que passà a ocupar-ne la càtedra de "Geometria Descriptiva". L'any 1922 va contraure matrimoni amb Carme Roca; va ser mossèn Narcís Farró, rector d'Arenys de Munt, qui va oficiar la cerimònia i qui, uns anys després, va batejar les dues filles que tingué el matrimoni, la Neus i la Carme. La família Catà residí habitualment a Barcelona, tot i que efectuà llargues estades a Arenys de Munt, a la masia de Can Pau Bernadó, que el mateix arquitecte havia restaurat i ampliat.

Enric Catà es mogué des d'un bon començament dins de l'òrbita estilística del qui fou el seu gran amic i mestre, el genial arquitecte modernista Lluís Domènech i Montaner, amb qui col·laborà en dues obres emblemàtiques del modernisme: l'Hospital de Sant Pau i el Palau de la Música.

L'obra de maduresa d'Enric Catà adquirí una fesomia pròpia dins dels paràmetres postmodernistes, amb el

retorn a un cert classicisme, auster i equilibrat. En trobem nombrosos exemples: a Girona, la Casa de Correus i Telègrafs, el Teatre Albèniz, la fàbrica Regàs-Catà...; a Barcelona, el Casal del Metge, la Sala Zeleste, el Palau Nacional de l'Exposició Internacional de 1929...; el Teatre Principal de Terrassa, el Casino Espanya de Portbou, el mas Roca-Soldevila de Reus...

A Arenys de Munt l'obra d'Enric Catà ha modelat urbanísticament la població fins pràcticament als nostres dies. No ha estat només amb el llegat dels seus edificis, alguns d'ells prou importants com Can Pau Bernadó o el Grup Escolar, sinó també amb el Pla General d'Urbanització, elaborat conjuntament amb l'alcalde Josep Maria Soler, que preveia la renovació i modernització del poble. La Guerra de 1936 a 1939 estroncà aquests projectes i només en part es portà a terme: zona escolar, carrer de les Flors amb les cases per als mestres, dignificació de la Riera urbana amb la construcció de voreres, projecte de clavegueram, abastiment d'aigua potable...

Els primers treballs de l'arquitecte a Arenys de Munt s'iniciaren l'any 1907 amb la restauració de Can Pau Bernadó. L'any 1912, segons projecte de l'arquitecte, es substituï la paret de protecció enfront de les rierades al carrer Sant Martí per una ampla vorera. Poc després, el 1913, presentà el projecte d'una nova capella del

Santíssim de l'església parroquial. L'any 1917, lliurà a l'ajuntament el projecte d'Escola Graduada, obra que el consistori fou incapaç de portar a terme. El pont sobre la Riera fou inaugurat l'any 1921. L'any 1931 presentà els plànols de la nova sala de teatre i cinema de Can Corrioles. Amb tot, però, el projecte més important al poble fou, sens dubte, la construcció d'un nou Grup Escolar, unes noves escoles que es volia que seguissin els principis pedagògics que en aquells moments defensava Rosa Sensat i que es plasmaren en la construcció dels Grups Escolars de Barcelona. La construcció de l'edifici s'inicià l'any 1933 i, malgrat l'esclat de la guerra, les Escoles començaren la seva labor pedagògica el mes d'abril de 1937. La nova construcció modelà urbanísticament una part important de la població i ha esdevingut un edifici emblemàtic per a Arenys de Munt.

El dia 5 de gener de 1937, quan l'arquitecte tornava de revisar el Grup Escolar d'Arenys de Munt, fou atropellat per un cotxe al moment de baixar d'un autobús al Passeig de Gràcia. Poc després, el 9 de gener, moria a la Clínica del Pilar. Era el final d'una vida i d'una obra fecundes i enriquidores que han deixat una fonda empremta a la nostra arquitectura i a la nostra cultura. Amb aquesta Ruta Catà, hem volgut consolidar la memòria de qui fou un arquitecte il·lustre perquè ocupi el lloc destacat que es mereix en el nostre record, en el poble d'Arenys de Munt i en la cultura catalana.